

Jessen: Maa jeg blot bemærke, at jeg ikke har talt om, hvad Bygningsinspektøren skal have i Sags, men jeg har udtrykkelig talt om, hvad han skal have i Sporrier for det Tilfyn, som han i hvert enkelt Tilfælde af forskjellig Art yder, og det forekommer mig at være et passende Exempel over for dette Forhold.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal kun dertil bemærke, at det synes mig alligevel, at de to Ting ikke kunne sammenlignes; thi der er vel Tugen, der har villet tænke paa, at den Slags taktmæssige Betalinger for Bygningsinspektørens Medvirkning skulde rette sig efter Bedkommendes Formuesvilkaar og deslige, medens det her foreliggende Forhold synes at være et, hvor det virkelig er billigt, at der tages Hensyn til Bedkommendes Evner og Vilkaar.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 24de Mai 1875 om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Brock: Det høie Thing vil tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det er ikke egentlig saa meget dets umiddelbare Indhold, jeg vil omtale, som derimod, hvad der ikke findes, hvad jeg savner. Det Indhold, som foreligger, har ikke hidtil paa noget Sted mødt den allerringeste Modstand, og jeg holder mig forvisset om, at det heller ikke vil møde nogen saadan her i Landsthinget. Det vides, at Lovforslaget navnlig gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til for et Tidrum af 3 Aar at forunde en Udsættelse med Bygningen af den Tunnel, som ved Jernbanegaarden med Havnebanen. Den væsentlige Anledning til denne Tunnel, der under Thingenes Forhandling blev sat ind i Lovforslaget, var Forbindelsen med Godsbanenbygningen; det vil erindres, at der var Forhandlinger om at omlægge Banegaarden og at bygge en ny Godsbanegaard. Denne store Opgave er ikke opgivet, men er dog foreløbig stillet i Bero; det har ikke været muligt at til-

vebringe Midlerne til dens Gjennemførelse, og allerede af den Grund er det jo ganske naturligt, at det kostbare Arbejde, som Tunnelen vilde medføre, ogsaa kom til at hvile. Men Forholdene have derhos, siden Loven af 24de Mai 1875 blev vedtagen, saaledes som det ogsaa udvikles i Lovudkastets Motiver, forandret sig paa en saadan Maade, at der overhoved slet ikke under nogen Omstændighed vil blive Trang til nogen saadan Tunnel. At det under disse Omstændigheder vilde være urigtigt at begrave et meget betydeligt Pengebeløb i et saa kostbart Anlæg, og at det vil være til Skade ikke alene for Jernbaneselskabet men ogsaa for Staten, der er Garant for Jernbaneselskabet, behøver jeg naturligvis ikke at omtale. Jeg holder mig derfor forvisset om, at Loven, som den foreligger, ikke vil møde nogen Modstand.

Quod der derimod ikke længer findes i Lovforslaget, det tillader jeg mig rigtig nok at beklage og at sayne, og det er den Bestemmelse, der indfattes i det 2den Behandling i Folkethinget. Det vides, at Lovforslaget da tillige kom til at indeholde en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til foreløbig, ligeledes i et Tidrum af 3 Aar, at forunde Udsættelse med Anlægget af den Strækning af Havnebanen, der skulde føres fra Christiansgade over Børsgraven gennem Hannegade til et Punkt ved Nyhavn. Dersom det i Løbet af denne Tid maatte vise sig, at det var nødvendigt, skulde det ligge fuldstændigt i Ministerens Haand at paabyde, at Foretagendet skulde ske, saaledes som det var fastsat i Lovforslaget. Det høie Thing vil vide, at dette Forslag fremkom fra det i Folkethinget nedsatte Udvalg, der enstemmig indstillede det til Thingets Vedtagelse, at det blev støttet af den høitærede Indenrigsminister, og at det enstemmig blev vedtaget i Folkethinget ved anden Behandling. Uheldigvis — i det Mindste jeg beklager det — er Bestemmelsen atter udgaet ved tredje Behandling, og det er jo befændt nok, at som Motiv derfor har man fremlagt en Skrivelse fra Grossererforeningens Komite, hvori dette fastholder en ældre Udtalelse frae 1874 om Hensigtsmæssigheden af, at Havnebanen bliver ført ogsaa gennem Havnegade til Nyhavn. Det falder mig naturligvis ikke ind at bestride, at Grossererforeningens Skrivelse er besøjet til at udtale sig om Havnebanens Anlæg, og jeg tvivler ikke et Øieblik om, at den har gjort det af en varm Omhu for Handelsstandens Interesser; men det forekommer mig nok, at den noget ensidig har undladt at tage Hensyn til de forandrede Tidsumstændigheder. Da i sin Tid det sjællandske Jernbaneselskab satte denne Sag i Bevægelse — det var i Aaret 1873, at man henvendte sig til Indenrigsministeren med en Skrivelse om Havnebanens Anlæg — da udtaltes det, at man ønskede at gaa forsigtsvis frem og at dele det store Arbejde i flere Afdelinger. Man ønskede derfor, at Loven maatte bestemme, at Havneba-